

VLAAMSCHE KOMMUNISTISCHE PARTIJ (VKP), opgericht op 24 februari 1937 als onderafdeling van de **Kommunistische Partij België** (KPB).

De VKP bleef een onderdeel van de door Franstaligen gedomineerde KPB en kreeg concreet slechts een beperkte autonomie. Voorzitter werd **Georges van den Boom**, Jef van Extergem was secretaris.

De oprichting van een afzonderlijke Vlaamse partijafdeling kaderde in de volksfrontpolitiek van Komintern-leider Georgi Dimitrov; vanuit de optiek van de 'ideologische frontvorming' tegen het fascisme besliste men tegemoet te komen aan de aspiraties van de Vlaamse communisten. Voor de 'prioritaire frontvorming' bleef echter de samenwerking tussen de Vlaamse en Waalse natie nood-

zakelijk en derhalve liet de Komintern niet toe dat de VKP zich anti-belgicistisch ontwikkelde. De communistische identiteit moest primeren op de Vlaamse. Bijgevolg werden de voorheen radicaal separatistische standpunten van vele Vlaamse communisten getemperd. De KPB en dus ook de VKP verdedigden een federaal standpunt. Vlaanderen en Wallonië moesten binnen de Belgische staatsstructuur over een eigen parlement en regering beschikken; enkel buitenlandse politiek en landsverdediging zouden federaal blijven. De VKP verzette zich eind 1937 tegen een mogelijke amnestie voor August Borms, Raf Verhulst en Antoon Jacob, en begin 1938 ageerde ze ook tegen de benoeming van Adriaan Martens bij de Koninklijke Vlaamse Academie voor Geneeskunde van België.

De VKP gaf het weekblad *Het Vlaamsche Volk* (1937-1939) uit als opvolger van *De Rode Vaan*. In oktober 1937 was de partij actief betrokken bij de oprichting van de anti-VNV (Vlaamsch Nationaal Verbond)-coalitie, Vlaamsch Blok voor Zelfbestuur en Democratie.

Tot zijn aanhouding in 1943 bleef Van Extergem clandestiene traktaten uitgeven namens de VKP. Na september 1944 werd de naam VKP nog enkele maanden gebruikt, maar in 1945 verdween ze definitief.